

BERGEIJK SCHRIJFT GESCHIEDENIS

*Hoe beleefde Bergeijk de corona crisis?
Lokale verhalen over een bijzondere periode.*

BERGEIJK SCHRIJFT GESCHIEDENIS

*Hoe beleefde Bergeijk de corona crisis?
Lokale verhalen over een bijzondere periode.*

We kijken terug op een bijzondere periode waarin de wereld even stil kwam te liggen. Mensen zijn hard geraakt door de crisis, we moesten elkaar en onze vrijheid missen.

Deze periode zal verschijnen in de toekomstige geschiedenisboeken. Hoe beleeft Bergeijk deze coronacrisis? Dat vroeg de Bibliotheek zich af.

Zij wilde graag een mooie bundeling maken van de ervaringen van inwoners in Bergeijk. In dit boekje vertellen inwoners in verhaal- en dichtvorm en in beeld hoe zij deze periode ervaarden.

HET CORONA KUNSTWERK

*Een inzending van Loes Smolders en
Liesbeth Leijtens*

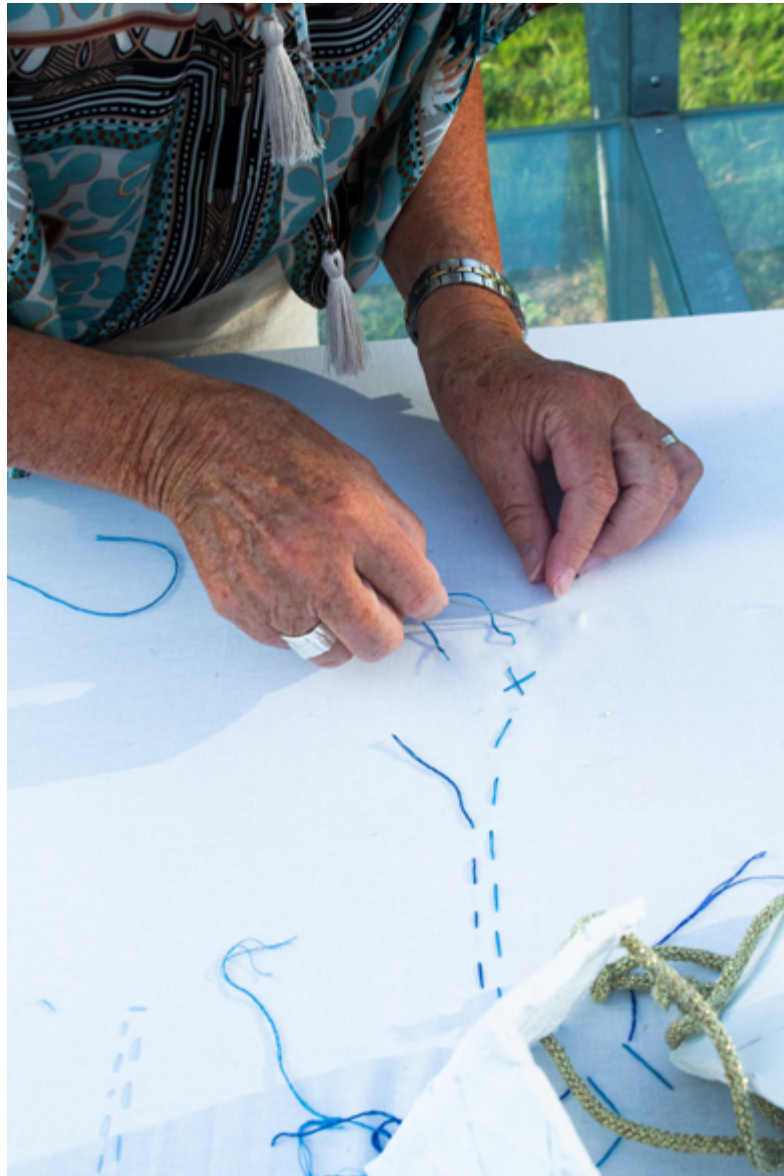
Afgelopen zomer hebben wij, Liesbeth Leijtens en Loes Smolders, nav de coronatijd een interactief kunstwerk gerealiseerd in het glazen paviljoen in het Mien Ruys park in Bergeijk.

Een kunstinstallatie bestaande uit een enorme naald van blauw wit mozaïek, een gouden draad op een enorme klos, een lange tafel, 2 stoeltjes en een groot wit tafelkleed, waarop deelnemers konden borduren.

Tijdens dit borduren werd door ons een kort verhaal verteld over de tijd waarin we leven, het isolement en de eenzaamheid die naar boven kwam, met daarnaast het verlangen naar verbinding dat sterk gevoeld werd. Het glazen paviljoen waarin dit plaatsvond gaf perfect het isolement en de eenzaamheid weer en gaf aan de andere kant een gevoel van geborgenheid en veiligheid. Het publiek werd eventjes 1 met het werk, een onderdeel ervan. Zo zaten er een 60 tal mensen aan het kleed en lieten hierop ieder hun eigen verhaal achter. Daarnaast is het paviljoen in de 4 maanden dat het project liep door vele mensen bekeken vanaf de buitenkant.

Een bijzonder project gedurende een bijzondere tijd

Loes Smolders (62) en Liesbeth Leijtens (65)

HET SINTERKLAAS- HOTEL

*Een inzending van cultureel centrum
De Kattendans*

“De eerste indruk als je hoort dat je dicht moet is natuurlijk verschrikkelijk balen. Wij zijn eigenlijk meteen overgeschakeld naar het denken in oplossingen i.p.v. teleurgesteld zijn om wat niet kan. Daar kwam in het voorjaar 2020 ons welbekende Huiskamertheater uit. De theaterzaal is toen omgebouwd tot het gezelligste huiskamertheater waar iedereen vanaf juni 2020 onder veilige omstandigheden weer van een avond theater kon komen genieten. De twee weken in november waarin we onze deuren moesten sluiten gaf ons de mogelijkheid om het Sinterklaashotel mogelijk te maken. We zijn toen direct aan de slag gegaan met het opzetten van het Sinterklaashotel. Als team was het fijn en leuk om met iets aan de slag te gaan dat wel door kon gaan en waardoor je ook iets voor de maatschappij kon betekenen. Nergens was namelijk iets rondom Sinterklaas voor de kids te doen.”

Wij hebben zowel op het Huiskamertheater als het Sinterklaashotel zoveel positieve reacties mogen ontvangen. En daar doen we het voor! Ook al kunnen we in deze tijd maar een klein aantal bezoekers per show kwijt, we willen toch in contact blijven met ons publiek en onze bezoekers. En dat werd beloond door de vele positieve reacties.”

- Merel Sengers, theater de Kattendans.

BREAKING NEWS **Sinterklaashotel de Kattendans!**

[Sinterklaas logeert in Theater de Kattendans!](#)

Ongelofelijk blij en trots dat wij Sinterklaas en zijn Pieten mogen ontvangen! Sinterklaas is vanaf die dekselse corona-uitbraak samen met Hoofdpiet op zoek naar een goede uitvalsbasis voor zijn jaarlijkse snoeppreisje naar Nederland. Afgelopen zomer las hij al over een Huiskamertheater in de gemeente Bergeijk die he-le-maal coronaproof ingericht is. Theater de Kattendans inderdaad. Ook had hij op het NOS Journaal gezien dat het op en top georganiseerd en veilig is. Al met al reden genoeg om Hoofdpiet op onderzoek uit te sturen. Een nauwkeurige inspectie door de trouwe knecht tot gevolg.

De Kattendans voelt zich oprecht vereerd en gaat de enorme uitdaging aan om aankomende dagen het gebouw om te bouwen tot: Sinterklaashotel de Kattendans. Om de Sint goed en wel te mogen ontvangen dient de Kattendans wel aan strenge randvoorwaarden te voldoen. Er komt een grote slaapkamer, een postkamer, een huiskamer, een pakjeskamer een bakkerij. En niet te vergeten moet er heel, heel veel ruimte zijn voor de pakjes. Theater de Kattendans heeft met Hoofdpiet in straffe, maar faire onderhandelingen afgesproken dat bezoekers welkom zijn. Zo gaaf!

[**Bekijk de Aftermovie.**](#)

CORONA CHAPTERS

Een inzending van Linda Heinsdijk

Corona Chapters

Wat is de wereld toch mooi! Zodra ik de gordijnen open, zie ik een prachtige lucht boven de weilanden. Mooie roze en paarse strepen in de lucht. De zon komt net op. Het heeft gevroren. Heerlijk! Onze kat geeft me tevreden wat kopjes en wacht op een aai. Wat een lief beest, heerlijk zacht. We ontbijten gezellig met zijn allen. Gelukkig kan ik weer genieten van al deze mooie dingen.

Helder

Lopen, lopen, lopen. De bossen geven troost, vertrouwen, rust en vrijheid. Door poortjes, over prikkeldraad. We gaan ons eigen pad. Soms loopt er iemand mee. Zonder haast, tijd zat. Het water in de Keersop kabbelt rustig, net als anders. De vogels fluiten één groot feest. Waarom vertroebelen we ons leven met nieuws en narigheid? Het leven is zo mooi!

Kei tof

Als ik uit de Lidl kom met een volle kar, zie ik iets liggen. Een steen. Zo prachtig beschilderd met een uil er op. De uil oogt zo wijs en sterk. Iets wat we 'maar' een steen vinden, is opeens zo veel meer. Een geschenk. Versierd met liefde, om te geven aan een onbekende. Onvoorwaardelijk. Kei bedankt!

Toeval

Het lijkt ons leuk om zelf stenen te gaan beschilderen en te verspreiden. Zoekend naar stenen, lopen we op de zandpad bij de Valentinuskapel.

Even stoppen we om een kaars te branden voor alle dierbaren waarvan wij denken dat ze wel wat positiviteit kunnen gebruiken. Een lichtpuntje.

Op het bankje eten we onze broodtrommel leeg. Luisterend naar het water dat alle zorgen en twijfels weg laat stromen. Een heerlijke afsluiting van een ochtend online-school. De geschiedenisles ging over de Valkeniers. Toch mooi om dan een roofvogel in het echt te zien. Toeval?

Confiant

J'habite à Bergeijk. Samen leren. Het valt niet mee. Frans was ook niet mijn sterkste vak vroeger. Toch is er meer blijven hangen dan alleen croque-monsieur et Dame Blanche. Was dat geploeter vroeger op de MAVO niet voor niks. Ik heb een Deja Vu als ik mijn zoon zie worstelen. De redding komt van een oude bekende. Met hangende schouders en frisse tegenzin gaat hij naar haar toe. Zijn Franse boek onder zijn arm. Lachend komt hij thuis. Met opgeheven hoofd, hij heeft weer vertrouwen. "Nooit geweten hoe mooi Frans kan zijn".

Merci Madame! La vie est belle!

Wens

Buiten mogen we wel samen yoga doen. Met gesloten ogen speuren we naar geluiden om ons heen. Zingende vogels, grasmaaiers, zoemende bijen. We voelen de wind, ruiken het gras. Kriebelende mieren en heerlijke zonnestralen. Alle zintuigen worden gestimuleerd.

Zo veel sensaties! We spelen, dansen, lachen, genieten en zijn samen stil. Vrijheid

Na weken zien we elkaar weer tijdens de kinderyogales. Ik vraag zowel in de groep kinderen als bij de tieners: "Wat zou je willen doen als alles weer mag?"

Ik had verwacht dat ze zouden zeggen dat ze naar een pretpark, het zwembad of de bios willen. Maar nee.... Echt allemaal zeiden ze dat ze naar school zouden willen. Ze missen hun vrienden, klasgenoten en de juf. Allemaal willen ze leren en samen zijn.

Ontwikkeling

Zelf leer ik ook graag nieuwe dingen. Ik ben graag bezig met persoonlijke ontwikkeling.

Online heb ik van alles gevolgd. Zoals een opleiding meditatie en spiritualiteit, yogalesen, ademworkshops, meditatielessen, schrijfworkshops en een vogelcursus. Ik vind het heerlijk om nieuwe dingen te leren. Lekker bezig te zijn en zo toch mensen te ontmoeten. Vanuit thuis met een kop thee en een groot stuk chocola erbij. Je moet er zelf wat van maken toch?

Connected

"Hoe gaat het nu?" Wat is het toch fijn om te (video)bellen met vrienden en vriendinnen. Alles delen, met de billen bloot. Veel emoties. Alles mag er zijn. Compassie. Connected. Van Bergeijk tot Nieuw Zeeland. De afstand verdwijnt. Ieder leeft zijn of haar bijzondere verhaal. Daar kan een boek of serie niet aan tippen!

Staycation

Creatief en hartverwarmend, dat zijn onze ondernemers van Bergeijk!

Wat zijn ze flexibel en origineel. Tijdens een zwoele zomeravond hebben we enorm genoten van een buiten bios op het Hof. De prachtige muziek van Queen schalde over het Hof terwijl we in onze tuinstoelen met een koel biertje genoten van het mooie decor. De Hofkerk prachtig verlicht op de achtergrond van het grote scherm. Wat geweldig! Zelfs met popcorn kwamen ze rond.

Er waren meer prachtige initiatieven: Bingo, food festival, oud Hollandse kermis, muziek op het Hof. Sporten in het Ploegpark. Online quizen. Heerlijk de Jerusalema Challenge gedanst met mijn nichtjes. Gelukkig zijn we in Bergeijk gebleven deze zomer!

Jarig

Dit jaar heb ik de fijnste verjaardag gehad die ik maar kon wensen.

Een paar lieve mensen om mee heen. Buiten vlaai eten in de zon terwijl we mooie gesprekken voeren. Verrast door vriendinnen die onverwacht aan de bel stonden met bloemen en cadeaus. Maar de mooiste geschenken waren de praatjes van die lieverds. Even checken hoe het gaat. Wat heb ik deze schatten gemist! 's Avonds geproost met twee vrienden, heel relaxt. Zo wil ik elke dag wel jarig zijn!

Staande ovatie

Hier zitten we dan. Samen heerlijk onderuitgezakt tegen elkaar op de bank. De theaterzaal van de Kattendans is omgetoverd tot een gezellige huiskamer. Wat een beleving! Gevangen in prachtige stemmen en muziek. Mooie verhalen die binnenkomen. Het speciaal bier komt ook speciaal hard binnen. Niks meer gewend. We vatten nog wat pinda's. Dit is mooi leven. Staande Ovatie!

'k wist!

"Wie doet er vanavond mee aan een online kwis?" Tot mijn verbazing doen er veel vrienden mee. Toch fijn die lege agenda's. We proosten samen online. Buikpijn van het lachen.

Zóveel lol. Toch een voordeel die lege agenda. Er is ruimte voor elkaar. Ik zie dat mensen elkaar meer horen en ook voor elkaar klaar staan. Wat minder racen van hot naar her. Bewust zijn. Mooie vriendschappen ontstaan, verdiepen of worden herpakt. Hoezo een weggegooid jaar?

Opruimen en opeten

Samen hebben we de voorraad Lego gesorteerd. Samen op zolder tussen de blokjes. Oude boeken zijn weggeven of geruild met anderen. Spullen en kleding naar vrienden of de kringloopwinkel gebracht. Het ruimde lekker op!

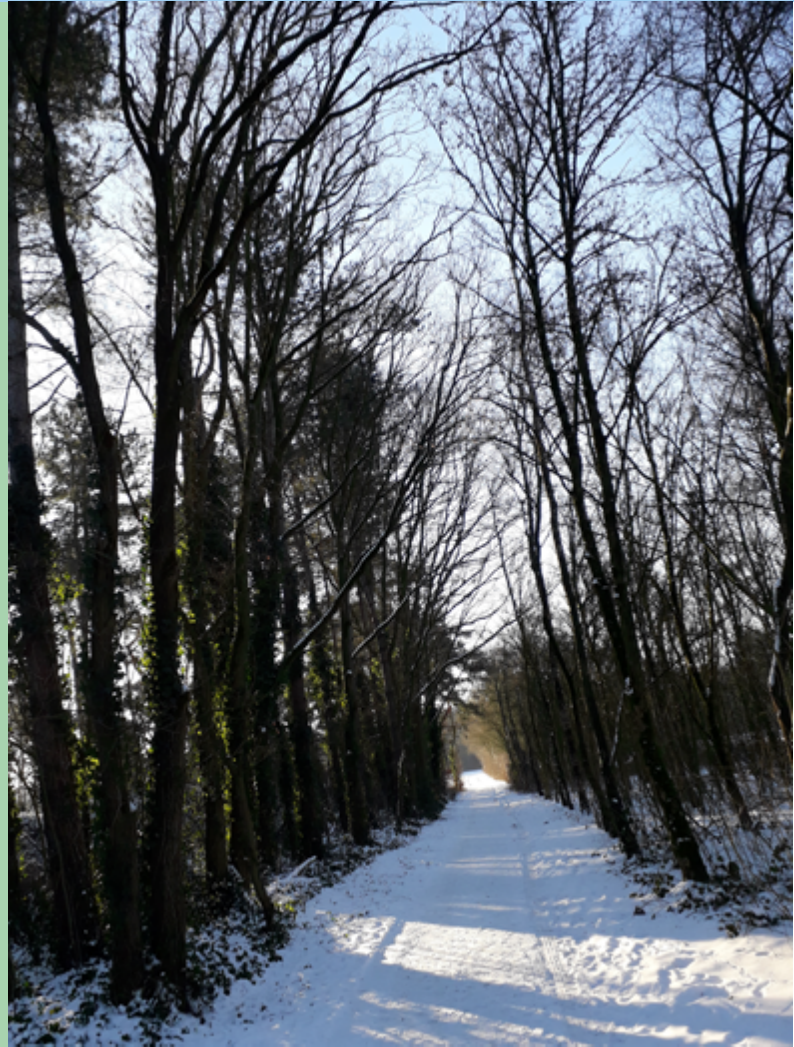
Samen met ons pap vermaakte ik me goed in de tuin en de moestuin. En samen met ons mam voor het eerst pruimenjam gemaakt. Genieten van de seizoenen en al dat lekkers uit eigen tuin! Gezonde voeding, als compensatie voor alle zoetheid. Wat heb ik genoten van alle cakes en koekjes die we hebben gebakken. Totdat de coronakilo's er aan kwamen.

Nog maar een stuk wandelen dan!

Beweging

Wandelend door Bergeijk. Bij de Liskes, de Schietberg, het Schut of het Luchtkasteel. Luisteren en vertellen, delen. Ook verwondering over de prachtige natuur. Ik voel me vrij. Mijn emoties schieten net als de bal in een flipperkast op en neer. Ik wist niet dat ik zo boos kon zijn. Of intens tevreden of heel erg verdrietig. En het mag. Vertellen wat er speelt, dat lucht op. Net als een bouillonblokje dat oplost in de soep. We delen, steunen, luisteren, inspireren, lachen.

Zonder oplossing aan te dragen. Zonder oordeel. Alles komt goed. We hebben vertrouwen. Ook als het lastig is. Niks is voor altijd. Alles gaat voorbij. Zo blijven we in beweging. "Lopen we nog een lus?"

Speciaal

Kerst in quarantaine. Heel speciaal. Bij het zien van de gedekte tafel met kersttafelkleed zegt mijn zoon met een stralende lach: "Is het Kerstmis?" Wat zijn we dankbaar voor de kerstpakketten. Van al dat lekkers genieten we al dagen. Als de voorraad is geslonken, brengen lieve vrienden en familieleden boodschappen en kadootjes. Zo krijgen onze kids ieder een oude mountainbike van opa en van een oom. Fietsvoetbal wordt de nieuwe sport de komende tijd. Fijn om een tuin te hebben!

Big city

Nu de muren zijn getext, de boeken zijn gelezen, de kasten zijn opgeruimd en de tuin netjes is, beginnen we toch te verlangen naar een uitstapje. We gaan naar Amsterdam. Wat een rust, zelfs in de hoofdstad. Op de Dam waren we alleen met de duiven! Geen toeristen! De smalle straatjes, lege grachten en prachtige gevels vallen nu echt op.

We kijken onze ogen uit als we door een lege Kalverstraat lopen. Er is geen enkele behoefte om kleding te kopen. Heerlijk die rust. Vooral als je, net als ik, snel overprikkeld bent. Het Vondelpark daarentegen bruist van de activiteit! Mensen sporten in duo's of alleen. Yoga, boksen, hardlopen. Bankjes en klimrekken worden gebruikt als fitnessstoestel. Wat een actie!

De eenden en vogels kwetteren vrolijk verder, terwijl op het bankje onder hun een ouder echtpaar stilletjes nipt van de koffie-to-go. Wat is Amsterdam toch mooi! Net als Bergeijk!

“Wat was het leuk om te schrijven. Sandra Hakkens heeft me enorm geïnspireerd tijdens de schrijfworkshop! Het was erg leuk om met schrijven en verhalen maken bezig te zijn.” - Linda Heinsdijk

EEN VRIENDELIJK GEBAAAR

*Een inzending van Frans en Rose-Berthe
van der Loop*

Foto van: Rosemoon, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

Op donderdag 5 februari kwamen op onze fiets vanaf de Malpie terecht bij de Valentinuskapel in Westerhoven. We wilden een kaarsje aansteken voor ieders gezondheid en geluk.

Zoekend in beurzen tot de conclusie gekomen nee, we hebben geen muntgeld bij, alleen briefje van 20 euro. Een mevrouw die kennelijk voor ons ook een kaars ontstak had het een en ander van het zoeken naar muntgeld meegekregen. Ze vroeg: "Willen jullie ook een kaars aansteken?" Wij: "Inderdaad maar geen muntgeld". Mevrouw: "Wacht maar ik kijk even." Ze loopt naar d'r auto en geeft ons 1 euro. "Zo, kunnen jullie ieder een kaars branden". Na veel dankjewel 's en haar antwoord: "Ja, als je bij zo'n kapel bent moet je toch een kaars aansteken", stapte ze in de auto en reed weg.

Onbekende mevrouw: heel hartelijk bedankt.

Frans en Rose-Berthe van der Loop

HET JAAR TWEE- DUIZENDTWINTIG

Een inzending van Will Jansen

Het jaar TWEEDUIZENDTWINTIG.

Heel gezellig en rustig ging het jaar 2019 over in 2020, onder het genot van een hapje en een drankje, in gezelschap van familie. Zoals het al enkele jaren achtereen was gegaan.

De nodige rituelen en verplichtingen volgden.

Na de feestdagen werden ook weer enkele van onze hobby's hervat, zoals bijvoorbeeld mijn schilderles. De gebruikelijke afspraken werden gemaakt voor leuke en minder leuke dingen zoals; pedicure, kapster, tandarts, mondhygiëniste en oogarts.

Ik had informatie gelezen over vrijwilligers van de voorleesexpress en dat leek me wel wat. Na een (intake) gesprek met een van de verantwoordelijke dames van de bibliotheek besloot ik me op te geven als vrijwilliger. Enkele weken later was er een voorlichtingsavond over de voorleesexpress voor nieuwe vrijwilligers. Na de nodige voorbereidingen, ging ik half februari voor de eerste keer kennismaken, voorlezen, praten en taalspelletjes doen. Ik vond het erg leuk.

In het begin van het jaar leek het allemaal wel mee te vallen met het virus dat ontdekt was in Wuhan, China. Dus toen er in februari een aanbieding kwam om voordelig met de trein te gaan reizen in Nederland, kocht ik twee vouchers. Deze wilden mijn zus en ik gebruiken om naar Amsterdam te gaan. Het idee was om het Van Goghmuseum en het Rijksmuseum te bezoeken en er een gezellige dag van te maken.

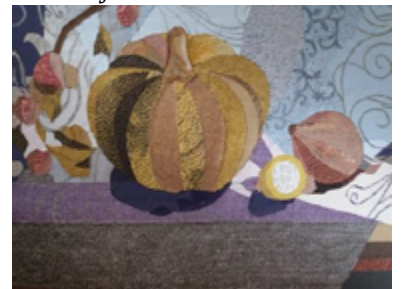
We hadden afgesproken om dit te doen op vrijdag 13 maart 2020. Maar naarmate die datum dichterbij kwam, kreeg mijn zus steeds meer bedenkingen.

Dit omdat de nieuwsberichten steeds zorgwekkender werden. Het virus was ook al in Nederland ontdekt. Het leek er op, dat het vanuit Italië was meegekomen en tijdens carnaval vele mensen had besmet. We besloten om ons uitje uit te stellen totdat we het weer veilig en verantwoord vonden. De avond van donderdag 12 maart 2020 besloot de regering om diverse publieke instellingen, waaronder ook musea, te sluiten.

Gelukkig hadden we nog niets geboekt!

Niet urgente medische afspraken werden verzet of voor onbepaalde tijd uitgesteld. Diverse activiteiten waar ik gewoonlijk aan mee deed, gingen plotseling niet door. Het schrijfcafé dat normaliter elke laatste donderdagavond van de maand werd gegeven, werd afgelast. Een paar keer werden opdrachten verzonden via de mail, dat was leuk en uitdagend maar kon de gezelligheid van de bijeenkomsten niet vervangen.

Ik was net aan een nieuw schilderij begonnen, toen onze docente besloot om de laatste drie schilderlessen, veiligheidshalve, uit te stellen tot het najaar. Dat vond ik heel jammer want samen schilderen voelde toch anders dan alleen thuis. Je was gewend om meteen een reactie op je werk te krijgen, wat soms tot andere inzichten leidde. De werken van de medecursisten waren vaak een bron van inspiratie en ook dat miste je. De verleiding was ook groot om in die tijd andere dingen te doen.

De sessies van de voorleesexpress werden ook gestaakt. Amper als vrijwilliger aan de gang, moest ik na de vierde keer stoppen voor onbepaalde tijd. Heel jammer omdat de voorleesexpress speciaal in het leven is geroepen voor kinderen met een taalachterstand.

Een periode van meerdere beperkingen en onzekerheid brak aan. Omdat persoonlijk contact zoveel mogelijk vermeden moest worden, zocht iedereen naar alternatieven. Vele berichten en grapjes werden verzonden via WhatsApp.

Een kennis vroeg of ik een gedicht had, dat geschikt was om in een regionaal blaadje van de zonnebloem te publiceren. Ik vroeg naar het onderwerp. Ze antwoordde dat het onderwerp niet zo belangrijk was. Het gedicht moest de mensen vooral een positief gevoel geven. Dat resulteerde in het navolgende gedicht;

Lente

Tere bloesems aan de bomen
waar later de vruchten komen
Bloemen in zachte kleuren
verspreiden subtiele geuren

Een aangenaam zonnetje
verwarmt tuin en balkonnetje
Bij het ontwaken
zitten de vogels te fluiten op de daken

De natuur komt tot leven
daar genieten wij van, soms maar even
Planten bloemen, wieden onkruid in de tuin
worden ook een beetje bruin

Of zetten bloemetjes op het balkon
iedereen geniet van de prille lentezon
We krijgen weer energie en kijken vol vertrouwen
hoe de vogels hun nestjes gaan bouwen

Vooraf in deze vreemde tijd
willen we die lentegevoelens niet kwijt
Vlinders die vrolijk fladderen, het zoemen van een bij
die kleine dingen maken me soms echt zo blij!

De familiebijeenkomsten, elke tweede zondag van de even maanden, werden de een na de ander afgelast. Iedereen wilde de fysieke contacten tot een minimum beperken. En we waren erg bezorgd toen we hoorden dat onze schoonzus met coronaverschijnselen was opgenomen in het ziekenhuis. Gelukkig hoefde ze niet naar de intensive care. Ze mocht na een aantal dagen weer naar huis om te herstellen. De tweede zondag in februari hadden we elkaar voor het laatst gezien.

Om iedereen een hart onder de riem te steken, maakte ik voor onze broers en zussen een kaart met gedicht.

In deze vreemde tijd
Raken we elkaar een beetje kwijt
We appen en bellen om nieuwtjes te vertellen
We komen niet bij elkaar
En dat voelt raar
Samen koffie drinken
Of gezellig proosten en klinken
Is er even niet bij
Misschien langer, sowieso tot mei
Tot dan moeten we ons zelf vermaken
Met leuke en minder leuke taken
Het beste, hou je allemaal taai
Hopelijk snel weer aan de koffie met vlaai!

Nog meer activiteiten werden afgezegd. Feesten konden geen doorgang vinden. Sommigen werden doorgeschoven naar het najaar. Ook geplande ritten van de oldtimerclub werden geannuleerd. Er werd een beroep gedaan op de leden om stukjes te schrijven voor in het clubblad. Ik maakte een gedicht:

Oldtimers

*Blinkend chroom, glanzende lak
en een grijze beschermhoes over het dak
Helaas.... momenteel weinig vertier
Rijden doe je nu niet echt voor je plezier*

*We verlangen naar betere tijden
Weer samen uitgezette ritten rijden
Want het "samen" zijn
maakt het interessant, gezellig en fijn*

*Samen rijden, kijken en zoeken
soms met de nodige zuchten of vloeken
Och, dat hoort er immers bij
Tellen, schrijven, hopen dat wij beter zijn dan zij*

*Het gaat om het wedstrijd element
Maar vooral dat je sociaal bezig bent
Rijdend door en genietend van ons mooie land
zien we ook veel oldtimer liefhebbers langs de kant*

*Laten we hopen dat binnenkort
ieders motortje weer tevreden snort
en dat we weer door kunnen gaan met de leuke ritten
Dat is beter dan binnen zitten*

*De terrassen ook weer open
zodat we iets lekkers kunnen kopen
Samen een pilstje of wijntje mogen drinken
en op elkaars gezondheid klinken*

Mijn verjaardag in mei vierden we op een wel heel aparte manier. De kinderen en kleinkinderen buiten onder de overkapping en wij binnen. Zo konden we toch nog een beetje "feest" vieren. Ik kreeg meer verjaardagskaarten dan gewoonlijk en ook diverse app-berichten om mij te feliciteren. Helaas was het niet mogelijk om broers, zussen en vrienden uit te nodigen.

Corona

De carnaval was nauwelijks uit de benen
of alle gezelligheid
was in een mum van tijd
uit de maatschappij verdwenen

Een gevaarlijk virus als ongewenst souvenir meegekomen
verspreidde zich in korte tijd
regionaal, landelijk en wereldwijd
vernietigde vele toekomstdromen

De impact van het virus werd eerst onderschat
De uitbraak te laat bekend gemaakt
vele mensen besmet geraakt
Het zorgpersoneel raakte afgemat

Culturele instellingen en musea moesten sluiten
de supermarkten bleven open
mensen gingen plots rare dingen kopen
gingen liefst zo weinig mogelijk naar buiten

Vele vakantieluchten werden geannuleerd
vrijheden werden ingeperkt
waar mogelijk thuis gewerkt
en met de scholen dicht, ook thuis geleerd

Door de regering werden drastische besluiten genomen
vele bedrijven werden stilgelegd
diverse optredens, feestjes en afspraken afgezegd
om verdere verspreiding van het virus te voorkomen

We vierden Bevrijdingsdag op 5 mei
vele vlaggen wapperden buiten
de mensen zaten binnen achter de ruiten
we voelden ons na 75 jaar bevrijding niet echt vrij

Kleinkinderen mogen opa en oma niet bezoeken
Persoonlijke contacten worden zo veel mogelijk beperkt
en dan maar hopen dat het echt werkt
Ondertussen lezen we meer tijdschriften en boeken

*Langzaam mogen de lagere scholen weer open
een 1,5 meter afstand is van kracht
Er wordt van een ieder verwacht
om zo ver van elkaar te fietsen of lopen*

*Wie met het openbaar vervoer reist
moet zich daar op voorbereiden
bij het kiezen van de reistijden
en een mondkapje is vereist*

*We leven in een nieuwe realiteit
met steeds weer opletten wat je doet
vaak handen wassen moet
Wat blijft is de onzekerheid*

*Zullen ze een vaccin vinden dit jaar?
Houden we deze manier van leven vol
of worden we horendol?
Wanner kunnen we weer knuffelen met elkaar?*

Omdat ook de campings moesten sluiten, was vakantie in het voorjaar geen optie. Toen deze weer open gingen, maar het sanitair niet gebruikt mocht worden, namen we het besluit om thuis te blijven en er het beste van te maken. Ik besloot om de bloemetjes buiten te gaan zetten. Ik kocht een heleboel eenjarige bloeiende plantjes, zodat we van een gezellige tuin konden genieten. De weergoden waren ons gunstig gezind en we hebben regelmatig tot laat in de avond buiten gezeten.

Vanwege het mooie weer konden we ook visite op gepaste afstand ontvangen. In de ochtenden wandelden we vaak richting visvijvers, om zo de massa te

ontwijken.

Intussen had ik met mijn vriendin afgesproken om samen een dagje weg te gaan met de trein. Maar de situatie werd er maar niet beter op en de afspraak werd steeds verzet. De geldigheid van de vouchers werd verlengd tot het einde van het jaar. Dat zou toch moeten lukken?!

De vrijdag voor Pinksteren had ik een afspraak met de endodontoloog in verband met een gecompliceerde wortelkanaalbehandeling. Na een lange wachttijd, onder andere vanwege corona, was het dan zover. Mijn man zette me om 08.30 uur af bij de tandartspraktijk in Oirschot

en zou me omstreeks 10.30 uur weer op komen halen. (De behandeling zou ongeveer twee uur duren) Mocht er iets veranderen, kon ik hem bellen op zijn gsm.

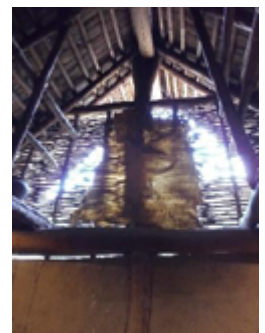
Na de nodige voorzorgsmaatregelen werd ik binnengelaten in de behandelkamer. Er werd een foto en een scan gemaakt van mijn kaak. Vervolgens werd een nieuwe afspraak gepland omdat de behandeling langer zou duren dan twee uur.

Afijn om 09.15 uur stond ik weer buiten en probeerde ik tevergeefs mijn man te bellen. Hij was naar Hornbach gegaan en ik had het vermoeden dat hij zijn telefoon niet hoorde. Ik liep naar het centrum. Ondertussen probeerde ik mijn man te bereiken. In het centrum was alles dicht. Mensen waren druk bezig met de terrassen, maar een drankje nuttigen was niet mogelijk. In de hoop dat er een Kruidvat in de buurt was, liep ik terug in de richting van de tandartspraktijk. Een aardige dame wees mij de weg. In de drogisterij maakte ik van de nood een deugd. Toen ik naar de kassa liep, hoorde ik een bekend geluid. Mijn man belde mij terug. Hij had zijn telefoon gevonden, die tijdens het rijden was gevallen, op de vloer van de auto. Hij zou mij zo snel mogelijk ophalen bij de tandartspraktijk. Ach, ik had maar negentien keer geprobeerd om hem te bellen!! Toen ik thuis kwam heb ik de afspraak afgezegd. Drie uur mijn mond open houden zag ik niet zitten. Uiteindelijk heeft de kaakchirurg de bewuste kies vakkundig verwijderd.

In de maand juli was het mooi weer en konden we naar de verjaardagen van de kleinkinderen gaan. Ook buiten lezen en woordspelletjes doen voor de voorleesexpress was weer mogelijk met in acht name van voldoende afstand. We ontvingen weer visite (op gepaste afstand) buiten op het terras en genoten van het gezelschap en het aangename weer. Steeds weer moest je denken bij elke actie en handeling die je deed. Als je naar de winkel ging; afstand houden en een keer lelijk kijken naar degene die te dicht bij kwam. Ook bij het ontvangen van visite of op visite gaan; steeds denken aan voldoende afstand. Het spontane was weg. Geen handen schudden, knuffels geven, begroetingskussen. We leefden in een nieuwe werkelijkheid die ongemakkelijk voelde.

In de zomervakantie was het weer mogelijk om met onze kleindochters naar het prehistorisch dorp in Eindhoven te gaan. Onze kleinzoon was hier al eerder met ons geweest. We reserveerden twee middagen, zodat we ieder de nodige aandacht konden geven. Je moest een ochtend of middag kiezen, een hele dag was niet mogelijk. Maar het zonnetje scheen beide dagen en de meisjes waren enthousiast. Ze wilden alles zien en onderzoeken. Zelf graan malen vonden ze interessant maar wel zwaar. Vuur maken lukte ondanks de fanatieke inspanningen niet, maar dat was snel vergeten. Er waren steeds weer nieuwe uitdagingen en vele vragen. Uiteraard mocht een drankje met iets lekkers niet ontbreken. In het winkeltje bij de uitgang snel iets uitzoeken was voor de kinderen een hele klus. Er mocht steeds maar een klant of gezin naar binnen, dus al snel stond de volgende gegadigde te trappelen om binnen te mogen.

In het najaar gingen de campings weer volledig open, zij het met aanpassingen in de sanitair gebouwen. We wilden de draad weer oppakken van het Overijssels Havezatenpad, een lange afstandswandeling, waarvan we het stuk van Ommen naar Giethoorn nog moesten wandelen. Daarna wilden we met een nieuw pad beginnen, het Marskramepad; van Bad Bentheim richting Scheveningen. Giethoorn was heel anders dan de vorige keren dat we er waren. Lege grachten, vrijwel alle horeca gesloten, geen buitenlanders te bekennen. Wel fijn om te wandelen en te genieten van de mooie omgeving! Daar konden we nog gebruik maken van het openbaar vervoer om van onze auto (aan het eindpunt) naar het beginpunt van de wandeling te komen. Dat was wel even wennen; mondkapje op en achter instappen vanwege de anderhalve meter afstand regel.

Aan alles was te merken dat de situatie in Nederland niet normaal was.

Op de tweede camping waar we met de caravan stonden, stond aan de overzijde van het veld nog een caravan. We hadden bijna privé sanitair. Dat was erg prettig.

De restaurants en musea waren open, je moest wel vooraf reserveren. Dat deden we in het weekeinde. In de steden op de terrassen zag je dat de uitbaters alles keurig volgens de regels hadden neergezet.

Sommige gasten meenden dat zij wel even het terras mochten verbouwen, er werd met stoelen en tafeltjes gesleept en geschoven. Dat werd door het personeel niet in dank afgenomen en vriendelijk doch beslist werd alles weer teruggezet. We voelden ons ongemakkelijk in de drukte van de stad en gingen terug naar de rust van de camping.

Toen we aan het nieuwe pad begonnen, konden we op diverse stukken geen gebruik maken van het openbaar vervoer. De kleine streekbusjes reden niet. Gelukkig mochten we twee fietsen lenen, die in het midden losgekoppeld konden worden. Deze konden gemakkelijk worden vervoerd. In Bad Bentheim vond ik het afdalen op de fiets over de kinderkopjes wel een hele uitdaging, maar we kwamen heelhuids beneden. Al wandelend en fietsend genoten we van het mooie landschap en de rust. Na drie weken hadden we de nodige kilometers gewandeld en gingen we weer naar huis. Waar de caravan weer werd uitgeladen, gepoetst en teruggedreden naar de stalling.

Tijdens onze vakantie waren de drie schilderlessen van het voorjaar ingehaald. Vervolgens begon het nieuwe seizoen. Het was weer even wennen. Het atelier had een andere indeling; in verband met corona. Bij binnenkomst mondkapjes dragen en zo veel mogelijk op je plaats blijven. Daar werd ook de koffie geserveerd. Je kon niet zoals gewoonlijk, rond lopen en elkaars werk bekijken en bewonderen. Na een paar lessen moest ik me afmelden wegens verkoudheid. Ik vertrouwde het niet en liet me testen op Covid19, in Eindhoven op de parkeerplaats van de ijsbaan. Gelukkig was de uitslag negatief. Een paar weken later werd er besloten om de schilderlessen in het atelier niet door te laten gaan. In plaats daarvan schilderden we thuis, maakten een foto van ons werk dat we naar de docente mailden. Op woensdagochtend werden we dan steevast op dezelfde tijd gebeld met aanwijzingen en adviezen. Half oktober werd de horeca gesloten. Alleen eten afhalen na bestelling was mogelijk. Dat betekende dat het geplande uitstapje met mijn vriendin eind oktober ook geen doorgang kon vinden. Want zonder af en toe een hapje of drankje vonden we het niet echt gezellig. Dus opnieuw werd het dagje uit met de trein afgezegd. De slotrit van de oldtimerclub werd op een bijzondere manier georganiseerd. Alles op veilige afstand. Ieder moest zelf eten en drinken meenemen voor onderweg. Ook werd verzocht om niet tegelijkertijd op de startplek te komen. Na inlevering van de uitslagen aan het eind van de rit, ging iedereen naar huis. Later werd via de mail de uitslag doorgegeven. Helaas was dit de enige mogelijkheid om toch nog een rit te rijden. Maar je miste wel het contact en de gezelligheid, tijdens en na de rit.

De verjaardag van mijn man vierden we in kleine kring, met alleen kinderen en kleinkinderen. Het contact voor de voorleesexpress onderhield ik via de telefoon. Een half uurtje voorlezen, of laten lezen en woordspelletjes via beeldbellen. Alles behalve ideaal, maar ik vond het belangrijk om contact te houden. Diverse hobby's, schrijfcafé en schilderles waren wederom niet mogelijk, vanwege de anderhalve meter afstand. Geplande feesten werden afgezegd. Bezoekjes tot een minimum beperkt. Begin december werden mondkapjes verplicht in openbare ruimten. Al gauw was het raar om mensen zonder mondkapje in een winkel te zien.

Begin december twijfelde ik nog of ik wel een kerstboom zou zetten. Maar al gauw hakte ik de knoop door. Een beetje gezelligheid in huis kon geen kwaad. Halverwege december moesten niet noodzakelijke winkels dicht en ging Nederland in Lock down. Ik ging zelf kerstkaarten maken. In deze vervelende onzekere tijd wilde ik iets positiefs doen. Ik maakte een gedicht voor in de kerstkaarten:

Het zindz van dit vrezemdz jaar
is bijna daar
Dz donkerz dagen lijken extra donker
ondanks het Kerstgeschitter en geflonker
Wz moesten afstand houdzen van elkaar
en dat voelt heel erg raar
Wz snakken naar een tijd
van licht, warmte en gezelligheid
Gewoon weer een onverwacht bezoekje
met een bakje koffie en een koekje

Gezellig samen zijn
dat kunnen we nog even vergeten
Maar we houden moed
en hebben vertrouwen; alles komt goed!
Hopelijk treffen we elkaar
in goede gezondheid het volgende jaar!!

*Fijne Kerstdagen en een mooi,
hoopvol en gezond 2021*

Bergeijk, 5 mei 2021
Will Jansen

IJS-COUP

Een inzending van Monique Timmermans

IJs-coup

**Knopjes in ijs
Kansen verstoren
Vrijheid bevroren
Corona-prijs**

**Geïsoleerd in ijs
Angsten, stressoren
Mopperfolklore
Vaccinatiebewijs?**

**Ontdekkingsreis
Verruimingen gloren
Crisis bezworen?
Smeltenderwijs**

OPLUCHTING

Een inzending van Marjolein Stok

Opluchting

De aarde slaakt een verlichte zucht....
eindelijk weer eens frisse lucht!
Geen actiegroep, staking of klimaatop
leverde ooit zoveel CO₂ reductie op.

Stilte op straat, indrukwekkend zwijgen,
geen regering of staat had het ooit zover kunnen krijgen.
Voor de mens en de economie zit het tegen,
voor de mensheid, de aarde wellicht een zegen.

Van economische bomen die tot in de hemel groeien,
naar bomen die met wortels in de aarde bloeien.
Van carrières, massa's en financieel gewin
naar rust en tijd bij en met het gezin.

We wandelen en fietsen ongestoord,
financiële en andere zekerheden over boord.
Reflectie, bezinning, kwetsbaarheid.
Zorgen voor weerstand, bewust van gezondheid.

In plaats van competitie met veel misbaar,
naar vrede, saamhorigheid en zorg voor elkaar.
Een nieuwe hoffelijkheid is aan het ontstaan;
geen handen schudden maar respectvol op afstand gaan.

Vissen in Venetië, vogels in Wuhan,
tekenen dat het leven ook anders kan.
De aantasting van het LEVEN werd veel te groot,
zonder crisis ging er misschien veel meer dood.

P.S.

Mensen gaan hamsteren en zie hier;
wat men écht niet kan missen is toiletpapier!

Marjolein Stok